

విద్యార్థులు - సంఘనేవ

విద్యను అర్థించేవారు ‘విద్యార్థులు.’ వ్యక్తుల సముదాయమే సంఘం. మానవుడుసంఘజీవి. ఒంటరిగా బ్రతకలేదు. వ్యక్తి నిత్యజీవిత అవసరాలకు, భద్రతకు సంఘం అవసరం. వ్యక్తిగత లాభాపేక్ష లేకుండా సమాజానికి సేవచేయడాన్నే ‘సంఘనేవ’ అంటారు. సమాజంలో నిపసించే ప్రతివ్యక్తికి కొన్నిబాధ్యతలున్నట్టే విద్యార్థులకు కూడా కొన్ని బాధ్యతలున్నాయి. ఆ బాధ్యతలను అలవాటుచేసే సంఘులు రెండు. అవి ఒకటి పారశాల, రెండు ఇల్లు.

సంఘనేవ కూడా విద్యార్థులో భాగమే. అల్లూరి సీతారామరాజు, భగత్సింగ్, గాంధీ, నెప్రూ వంటి వారు విద్యార్థిదశ నుండియే సంఘనేవను, దేశసేవను ప్రారంభించారన్న విషయాన్ని గుర్తుచేసుకోవాలి. సంఘనేవకు పూర్తికాలాన్ని విద్యార్థి వినియోగించాల్సిన పనిలేదు. తీరుబడి సమయంలో ఆరోగ్యసూత్ర ప్రచారం, పరిసరాల పరిశుభ్రత వంటి వాటిని ప్రచారము చేయవచ్చును. అందుకు జాతీయ సేవాపథకం, సౌకృత్య వంటివి ఉపయోగపద్ధతాయి. ఉపాధ్యాయుల మార్గదర్శకత్వంలో, సెలవురోజుల్లో విద్యార్థులు మొక్కలు నాటడం, ఆక్షరాస్యతను పెంచడం వంటి కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనవచ్చును.

“విద్యార్థులు నవభారత నిర్మాతలు” కనుక “సొంత లాభం కొంత మానుకొని పొరుగువారికి తోడ్పడాలని” భావించి యథాశక్తి సంఘనేవ చేయాలి. ఈనాడు సమాజాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న అవినీతి, మధ్యపానం, మూడునమ్మకాలు వంటి సమస్యలను పారద్రోలుటకు ప్రయత్నించాలి.

నేను వయస్సులో చిన్నవాడను, నేనేమి చేయగలను అనుకోనవసరంలేదు. యథాశక్తిగా చిన్నతనం నుండే సంఘనేవాకార్యక్రమాల్లో పాల్గొని ‘ఉత్తమ విద్యార్థులు’గా పేరుతెచ్చుకోవాలి. విద్యార్థులు కేవలం పుస్తకాల పురుగులైతే వారికి విసుగు కలగడంతో పాటు సృజనాత్మకత నశిస్తుంది. సమాజం పట్ల వారి బాధ్యతలు కూడా తెలియవు. అందుకే విరామనమయాలలో సంఘనేవా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొని ఉత్తమవిద్యార్థులుగా ప్రగతిపథంలో పయనించాలి.

“నేటిబాలలే రేపటి పొరులు”